

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 179/2024-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/85/2020 z 26. januára 2022 a uzneseniam Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/31/2022 z 10. mája 2022 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/70/2023 z 22. novembra 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 19. marca 2024 bez zastúpenia advokátom domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu a obhajobu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami všeobecných súdov v trestnom konaní.

2. Sťažovateľ bol ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom okresného súdu uznaný vinným zo zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona. Jeho odvolanie proti tomuto rozsudku bolo zamietnuté ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením krajského súdu. Proti tomu podal sťažovateľ dovolanie, ktoré bolo ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením najvyššieho súdu odmietnuté. Uznesenie najvyššieho súdu bolo sťažovateľovi doručené 28. decembra 2023, jeho obhajcovi 3. januára 2024 a právoplatnosť nadobudlo 22. novembra 2023. Sťažovateľ podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 6. februára 2024, požiadal o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní o ústavnej sťažnosti, no jeho žiadosti uznesením ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 103/2024 z 21. februára 2024 vyhovené nebolo.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti zvýrazňuje rozpory vo výpovediach svedkýň v priebehu trestného konania. Namíeta, že sa vychádzalo len z ich výpovedí, ktoré poskytli v prípravnom konaní, no bez toho, aby bol pri týchto výsluchoch prítomný. Ďalej namíeta, že nebolo vyhovené jeho návrhom na zabezpečenie dôkazov – znaleckých posudkov na preverenie pravdivosti svedkýň a že podobné účinky ako drogy mohli mať aj iné povolené látky. Zvýrazňuje, že súdy sa s týmito návrhmi na dokazovanie nevyrovnali.

II.

4. V rozsahu proti uzneseniam krajského a najvyššieho súdu je ústavná sťažnosť, ktorá bola podaná 15. marca 2024 podaná oneskorene a ako taká bola podľa § 56 ods. ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Lehota dvoch mesiacov na podanie ústavnej sťažnosti podľa § 124 prvej vety zákona o ústavnom súde proti uzneseniam krajského a najvyššieho súdu začala na základe § 62 zákona o ústavnom súde použiteľného § 121 ods. 3 Civilného sporového poriadku a § 124 tretej a štvrtej vety zákona o ústavnom súde plynúť 3. januára 2024, keďže v tento deň bolo obhajcovi sťažovateľa doručené uznesenie najvyššieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o dovolaní ako mimoriadnom opravnom prostriedku proti uzneseniu krajského súdu. Táto lehota, na plynutie ktorej nemala vplyv žiadosť sťažovateľa o ustanovenie advokáta, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením ústavného súdu z 21. februára 2024, na základe § 62 zákona o ústavnom súde použiteľného § 121 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku uplynula v pondelok 4. marca 2024.

5. V rozsahu proti rozsudku okresného súdu nie je daná právomoc ústavného súdu, ktorú vylučuje právomoc krajského súdu, ktorý rozhodol o odvolaní sťažovateľa. Krajský súd tak rozhodoval o ochrane základných práv slobôd sťažovateľa, ktoré mali byť porušené rozsudkom okresného súdu. Preto bola ústavná sťažnosť v tomto rozsahu pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie podľa § 132 ods. 1 a § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

6. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2024

Robert Šorl
predseda senátu